pondělí 32. týdne v mezidobí

cyklus 1

1. čtení: Mdr 1,1–7
Moudrost je duch, který miluje lidi. Duch Páně naplňuje svět.

Začátek knihy Moudrosti.

Milujte spravedlnost, vládcové země,
správně smýšlejte o Pánu
a hledejte ho upřímným srdcem.
Těm, kdo ho nepokoušejí, dává se nalézt,
zjevuje se těm, kdo v něho věří.
Zvrácené myšlenky však od Boha oddělují,
všemohoucnost se neprojevuje na výzvy pošetilců.
Do zlovolné duše nevchází moudrost,
nesídlí v těle oddaném hříchu.
Svatý duch kázně utíká před lstí,
uniká nerozvážným myšlenkám,
odchází, když se blíží nepravost.
Vždyť moudrost je duch, který miluje lidi,
ale nenechá bez trestu tupitele, který se provinil slovy,
protože Bůh je svědkem jeho ledví,
pravdivým pozorovatelem jeho srdce
a posluchačem jeho řečí.
Duch Páně naplňuje svět
a ten, který vše obsahuje, ví o všem, co se mluví.

Žl 139,1–3.4–6.7–8.9–10

Odp.: Veď mě, Hospodine, cestou odvěkou!

Hospodine, ty mě zkoumáš a znáš,
ty víš, když sedám i když vstávám.
Poznáváš mé myšlenky již zdálky;
ať jdu nebo ležím, ty to určuješ,
všímáš si všech mých cest.

Slovo ještě nemám na jazyku:
hle, už je znáš, Hospodine, celé.
Obklopuješ mě zezadu i zpředu
a kladeš na mě svou dlaň.
Podivuhodná je pro mě tvá znalost,
vznešená a nepochopitelná.

Kam se mohu uchýlit před tvým duchem,
kam až utéci před tvou tváří?
I kdybych vystoupil na nebe, ty jsi tam,
i kdybych ulehl v podsvětí, i tady jsi!

I kdybych si připjal křídla jitřenky
a spočinul na nejzazším moři,
i tam mě povede tvá ruka
a uchopí mě tvá pravice.

kulturaslova.cz

cyklus 2

1. čtení: Tit 1,1–9
V každém městě ustanov starší, jak jsem ti nařídil.

Začátek listu svatého apoštola Pavla Titovi.

Pavel, Boží služebník a apoštol Ježíše Krista, pověřený hlásáním víry Božím vyvoleným, aby důkladně poznali pravdu, jak uctívat Boha. Z ní pochází naděje na věčný život, který už před dávnými věky pravdomluvný Bůh slíbil a ve svém čase pak své slovo uvedl ve známost kázáním, jež mi bylo svěřeno příkazem Boha, našeho spasitele: Titovi, svému pravému synu, kterému se dostalo stejné víry jako mně: milost a pokoj od Boha Otce a od Krista Ježíše, našeho spasitele.

Nechal jsem tě na Krétě kvůli tomu, abys uspořádal, co ještě chybí, a abys v každém městě ustanovil starší, jak jsem ti nařídil: musí to být muži bezúhonní, jen jednou ženatí a děti musí mít věřící, které nelze obviňovat z nevázanosti a které nejsou nepoddajné.

Církevní představený je přece Božím správcem, a musí to proto být muž bezúhonný: ne domýšlivý, ne prchlivý, ne oddaný pití, ne útočný, ne lačný špinavého zisku. Má však být pohostinný, milovat dobro, umět se ovládat, být spravedlivý, zbožný a zdrženlivý; takový, kdo se v kázání pevně drží spolehlivé nauky, aby byl schopný povzbuzovat ve zdravém učení a také usvědčovat odpůrce.

Žl 24,1–2.3–4ab.5–6

Odp.: To je pokolení těch, kdo hledají tvou tvář, Hospodine!

Hospodinu náleží země i to, co je na ní,
svět i ti, kdo jej obývají.
Neboť on jej založil nad moři,
upevnil ho nad proudy vod.

Kdo smí vystoupit na Hospodinovu horu,
kdo smí stát na jeho svatém místě?
Ten, kdo má nevinné ruce a čisté srdce,
jehož duše nebaží po marnosti.

Ten přijme požehnání od Hospodina,
odměnu od Boha, svého spasitele.
To je pokolení těch, kdo po něm touží,
kdo hledají tvář Jakubova Boha.

Zpěv před evangeliem: Flp 2,15d.16a

Aleluja. Budete zářit jako hvězdy ve vesmíru; držte se pevně slova života. Aleluja.

Evangelium: Lk 17,1–6
Když se sedmkrát za den na tebe obrátí a řekne: „Je mi to líto“, odpusť mu!

Slova svatého evangelia podle Lukáše.

Ježíš řekl svým učedníkům: „Není možné, aby nepřišla pohoršení, ale běda tomu, od koho pocházejí! Bylo by pro něho lépe, aby mu dali na krk mlýnský kámen a uvrhli ho do moře, než aby svedl ke hříchu jednoho z těchto nepatrných. Dejte si pozor!

Když tvůj bratr zhřeší, domluv mu, a bude-li toho litovat, odpusť mu! A když se proti tobě prohřeší sedmkrát za den a sedmkrát se na tebe obrátí a řekne: ‚Je mi to líto‘, odpusť mu!“

Apoštolově prosili Pána: „Dej nám více víry!“

Pán řekl: „Kdybyste měli víru jako hořčičné zrnko a řekli této moruši: ‚Vyrvi se i s kořeny a přesaď se do moře!‘, poslechla by vás.“

kulturaslova.cz